UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Stipulatione seruorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

trabitur obligatio pura,habes.ff.d verborũ obl.centesim⁹.Sequitur in litera Pri⁹,quã is preterierit, nõ qd citat⁹ ad diẽ tota die est expectãd⁹,sed qualiter expectari debeat habes extra d offic.de leg.c.cõsuluit.Sequit in litera,Decẽ aureos annuos q̃ ad vitã.Dicit hic gl.q2 hec stipulatio est pura quo ad primũ annum quẽ certuz est viuere,sed quo ad sequẽtes:q2 est cõditionalis,vt intelligatur si viuat.Sz ego probo qd hoc nõ põt esse.naz deficiẽte cõditiõe ipso iure potest agi,sed hic post mortez pmittẽtis agit ipso iure,hic excipiatur z hic in testõ contra patet qd illa stipulatio in annos nõ est cõditionalis ratiõe sequẽtiũ annorum,cã hec cõditio,si viuat,deficiat post mortẽ pmittentis,vel si vis sustinere.dicas quod cõditionalis in effectu:z hic est quãuis agatur eã deficientis cũ effectu nõ agitur z ita si effectu respicias,cõditionalis est,z sic sumitur conditionalis in effectu est quãuis agat ea deficiẽte,tñ cũ effectu nõ agũt.z ita si effectu respicias cõditionalis est,z sic sumitur cõditionalis in effectu.ff.d arbit.vel ita demuz.vel dic secũdo scdm quod dicit glo.qd q̃ ad sequẽtes annos est pura abnegatiue id est, nõ cõditionalis:z sic sumitur pura pro eo qd est cõditionalis.ff.d donatiõi.l. si pupillus.Est ergo pura vt dictũ est,sed differt solutio sup verbo illo aliud si dixerit nec venio ad gl.illã aliud si dixerit. nã hic ponit gloss.differẽtiã inter ista.z ibi dico sic pmitto tibi decẽ in anno. nã in primo casu quãdo in singulis annis vel annuatim pmittũtur,tũc petuntur in primo anno:in scdo casu scz quando anno pmittiur petantur in fine anni,vñ versus.Annua si debes zc.Sz quidã magni doctores istã gl.reprobant in qualibet sui parte tñ quod dictu est de anno vel de singulis annis non placet eis: dixerũt ipsi pmittere verũ z promissio menstrua est quasi. Itẽ secundũ in menstrua promissiõe nõ respicim⁹ finẽ mẽsis,sic ergo dicendũ est in anno p legẽ.ff.si certum petat.l. vlti. vnde dicunt qd hinc debetur ex pctu siue in anno siue in singulis annis, siue p annua inspicim⁹ z petim⁹ finez anni,sed in legatis siue singulis annis,siue p annos relinquere inspic̃m⁹ finẽ, z petim⁹ in capite anni.C.quãdo di.le.ce.l.j.ff.quãdo di.le. ce. nec semel z ita nõ ponũt differẽtiã siue sit in annuz,siue in anno,siue in singulis qd videatur,s; bene ponũt differentiã an debeant ex cõtractib⁹ an ex legatis. Dñs Iac.approbat gl.z verius z reperit legẽ dicentẽ qd si ego promitto tibi decẽ in singulis annis, cõfestim potes petere 9 me p primo anno.ff.de verb.obl.l.ei qui ita. §. qui ita.Sed pone quod presumat numer⁹ dierũ,vt q2 lego vel promitto Titio singulis annis vsq3 ad trienniuz. Certe videtur qd finis primi anni sit inspiciẽd⁹ anteq3 agat Titius.ff.d leg.si cui ita legetur.tamẽ distinguo prout lex dicitur distinguere,aut ista presumptio est apposita fauore legati, vel obligati, si obligati, tũc attẽdit finis anni:si vero fauore creditoris tũc agitur in capite anni,vt pbatur.ff.quãdo dies le.ce.l.nec semel.z l. si cũ pfinito. Redeo ad primũ:z eas approbo p hoc qd dictũ est,z dnuo p rationẽ nã fauores sunt ampliandi,vñ ergo in cuius fauore p fenitũ est tẽp⁹ illud cũ dico,lego tibi decem in hoc anno, vel promitto certe fauore illius q obligat:q2 ideo apposita est pfenitio sic in ampliori tpe teneatur:ergo dicem⁹ quod fauor iste sit am
5 pliandus z ita in fine anni nõ in pricipio petatur.†Sz vbi est adiecta illa clausula,singulis annis nemo dubitat qn hoc in fauorẽ obligãtis:q2 si pmitterẽ decez,nec adijcerẽ singulis annis,sola decẽ pstãdo liberaret,ergo planũ est qd adiecta cã fauore obligãtis pp amplitudinẽ obligationis quasi est dominiũ.Dicerez vt possit petere in capite anni,cũ fauores sint ampliãdi vt dictũ est.Et hoc ẽ qd euidẽter dicut leges.ff.quãdo dies le. ce.vel nec semel.§.z hoc forte.z l.si pstationẽ.De vno querit hic gl.vtrum cũ stipulor singulis ãnis,sit vna stipulatio vel plures:Et ad hoc respõdet gl.q2 vna est stipulatio,lz legata sic relicta sint plura. Sz que est rõ: q2 legatur sic relictũ,lego tibi annua decẽ sunt p plura ẽ stipulatio sic fcã ẽ vna.Mõ. respõdet q2 cũ stipulatio sit verbor9 cõceptio.ff.d ver.ob.l.stipulationũ.§.stip.z vnitas stipu. referat ad id q est d esse substitutiõis,nec hic sit nisi vna verbor9 cõceptio,ideo stipulatio sic cõcepta est,vna z nõ plures.Et si tu dicis q similiter in legato sic relicto nõ ẽ nisi vna verborũ cõceptio nihil ad rubũ cũ verborũ cõceptio nõ fit pluries ,differẽtiã non ponit.Que est igitur differẽtia int legatũ z stipulationẽ:nã in stipulatione semel inspicitur psona stipulãtis,vt si sic fili⁹ acquirat patri:sz in legatis pluries cõsideratur psona legatarij:z z ideo p tanto d pluries.Sz tñ que est rõ q2 in stipulatione ispicitur pluries psona legatarij: Respõdeo q2 in 9ctib⁹ stipulationis solũ nõ tñ est spectandũ:vt.ff.de verb.obl.l.tñ vt filius,sed in legatis spectatur dies quo cedit legatuz.ff.de reg.l.que legata. Et ideo cum in singulis annis inspiciatur sed ad hoc põt querere nõ spectatur princ.in legatis.sicut in cõtractibus rñdeo q2 debilis põt videre an legato conditionali spes que ab ipso prin. sumitur indebitum inducente eo cui est relictũ pen dẽte cõditiõe nõ transfertur in heredez:vt.C.de cadu.tol.l.vnica.§.q si forte.

5 †At in stipulatione cõditionali sec⁹:q2 spes bene trãsmittitur in herede,in legatis vero nõ trãsmittitur.Sz cur diuersum in stipulationib⁹:Rñdeo q2 in legatis attẽdãtur merita persone.de prescrip.l.ait.z ideo decedete eo in cuius meritum legatũ fuit reline sec⁹:q2 p cautiones heredib⁹ nostris volum⁹ puidere,vt.ff.d pba.l.si pretiũ.Sequitur in litera,Spes est debitũ iri. Sz q2 ñ est ita spes in debitũ nõ iri qd posset esse,qd obstabit conclusio. Respõdeo q2 frequentius cogitãt contrahentes intendit extare cõditionem quam non,respõdeo pro tanto dicitur spes in debitũ iri.arg.p hoc.C.de cõdi inser.l.ij.z ff.de man.test.l.locuples

a Modicũ patium.adde qualiter iudex arbitrari debeat tps esse modicum vel nõ.Alex.in cõsi.clvj.incip.viso z cõsiderato in ij.volumine.

· Dies interpellat p homine vide.Item dies tacita p creditorem interpellat.

Loca etiam inseri. Rñdet ipse habebat tps incertũ.Pone,ego pmisi tibi dare decẽ Parisiis,z sub pena,nec iunctus est dies in hac stipulatione,deinde tps est preteritum quo potuisset venire Parisios z soluisse ego nõ veni,nec solui tamẽ nunq3 fuit interpellatus a creditore, nunquã pena est commissa.vr q sic.nam quamuis a creditore non fuerim interpellatus, tñ tacitũ tps videtur
r me interpellasset.† Naz dies expressa pro dño interpellat.vt C. de contrahenda,z cõmit stip. l.magnã.Idẽ videtur quod dies
a tacita p creditorẽ interpellet.[a]arg.ff.de ar.l.z.ff.d verb.obl.l.insulã.Et ad hoc dixerit quidã z bene q multũ refert,aut ego veni Parisiis,licet non solui.z in hoc casu nõ videtur pena cõmissa. intellige veniri intra tẽp⁹ tacitum q cõcessuz est mihi per hunc §.z per.l.j.§.de verb.obl.l.cũ ita.z istud tẽp⁹ cõcessum ad veniẽdum est,nõ aũt ad soluẽdũ:z ideo lz nõ soluerim vt q2 p me nõ stetit,pena nõ cõmittitur.z sic nõ ob.l.ff.de verb.obl.l.insulaz.aut ego nõ veni vt positũ est in questione,z tũc pena cõmissa est.

ADDITIO.

a Creditorẽ interpellet.Adõ qñ z quib⁹ casibus vna interpellatio requiratur.Alex in cõsi.lxxx.incip.stantibus his in iiij.volu. per totum cõsilium.

De stipulatione seruorum. Rub.

1 Hereditas iacens nõ representat personam heredis,z tñ heres representat personam defuncti,z de ratione diuersitatis.
2 Furtum regulariter. non potest fieri hereditati z quando.
3 Impersonalitas an z quando vitiet stipulationem.

SEruus ex persona defũcti zc.Sequitur in litera persone defuncti.Si ergo hereditas obtinet vicem defuncti nõ aũt obtinet vicem heredis,hrditas iacẽs,vñ q seru⁹ hrditarius potuit acqrere defuncto,s; si viueret acqr.
1 hereditati iaceti.†Sz q̃ ẽ ratio, cur iacẽs hereditas ñ repñtat psonam hrdis,sicut heres representat personã defuncti.vt ff.de acq. he.l.hrditas.Rñ.q2 ẽ certũ defu.tenuisse siue habuisse hrditatis dñiuz sz añ hrditate aditã incertũ est de psona hrdis futuri an hereditatẽ habeat:vñ a certo nõ ẽ recedẽdũ pp incertũ vñ hrditas repñtat psonã defuncti:nõ aũt heredis vel aliter.Dicit lex nõ vr assumi,qd nõ est alij acquisitũ.vt ff.ex q. cau.maio.l.nec vtile.z l.sciendũ.l.deniq3 cũ ergo hereditas nõ sit acquisita hrdi donec fuerit adita,nõ vr a defuncto concessa,q2 eius representat personã vt ff.de relig.z sũp.fune.l.defunct⁹.Et ad hoc sciendũ ẽ magis vtilitas in effectu, q2 iacens hrditas representat psonã hrdis multa ei acqrent.que nõ acquirẽtur dfuncto.†Sequitur
2 in litera.plerisque zc.hoc iõ dt:q2 nõ semper hereditas obtinet vicẽ dfũcti,nã furtũ nõ pt fieri hrditati regularit:q2 posset bene fieri dfũcto:z est rõ,q2 rei nõ possit esse furtũ:sed iacẽte hrditate res hereditatis possidet:iõ iacẽte hereditate de reb⁹ hrditariis
3 nõ fit furtuz.†Sz si qras,qre hrditas nõ fingat possidere cũ obtineat vicẽ dfuncti: Rñdeo q2 possessio est facti:z in factis nõ est loc⁹ fictioni.ff.ex q.causis ma.l.sciẽdũ.Sz 9riũ est.§.de rerũ diui.§.vlt.ergo maiori ar.p missa nõ ẽ vera.vz q rei nõ possesse fiat furtũ.Sz ego rñdeo, z dico q res q̃ fuit possessa a dño quã nunc hz,bñ fit furtũ.Et sic loquit.§.d rer.diui.§.vlt.sz rei poss.q̃ non hz dñiz fit furtũ z sic loquit.l.ff.d acq.re.do.l.i eo.Sz 9 est,q rei nõ poss.q̃ non habet dñiz bñ fiat furtũ.ff.de vsur.l.si homo. Sz rñdeo, dico quod rei possesse que vanum est habitur a dominũ, bene sit furtũ ad hoc vt agit ,alias actione furti nisi sua intersit magis fructuarij quam amittati ipse vnde vsufruc. quare ratione custodie qua domino rei tenebit:iõ dt litera.plerisque, pp aliũ casum hic positũ in gl.in q̃ hrditas non obtinet vicẽ domini:nã iacen te hereditate seruo hereditario permitti non potest

quod

q possit fieri si dominus viueret, sed hec est rō: q2 sicut. C. nā ius vsufru. est personale, & exigit personā cum qua finiatur, sed iacēte hereditate nō reperit persona cum qua possit finiri, ergo iacente hreditate hreditario iure non pōt permitti. ff. de stip. seruo℞. l. vsufru. Sequitur i litera, Sine impersonaliter. Hec litera facit p procuratorijs in quib. cōtinetur promittēs sub hypotheca re℞ suaꝝ q primo nō videtur naturalis, q ꝓ bo sic nā in stipulatione cōsensus duo℞ scꝫ stipulātis & promittētis designatur, verbi gratia dixi Titio stipulāti volenti, frater tibi satis fiet q conuentio nullius est momēti, vt probatur aut. vt cum de appel. cognos. §. vlt. & hoc iō q2 non designatur pmittens. Pari in gl. dico mentionē illā, pmittentes &c. nullius est momēti. cū non designatur persona cui promittas, sed dicas q nō est simile de persona pro-
5 mittentis & persona stipulantis: † nam impersonalitas ex parte stipulātis nō annullat stipulationē, sed ideo q2 cum stipulor & dico, pmittis cētuꝫ psona mei loquētis videtur certa. vt. ff. d. verb. obl. l. ita stipulatus. §. Chrisogon⁹. ac si dedisset q2 i stipulādo nobis & heredib⁹ psumitur velle cām, vt ff. de pba. si pactū. sꝫ impersonalitas ex parte annullat cōuētionē. hoc dico q2 cum dico satisfiet &c. psona mei loquētis nō videtur esse incerta, & scis tu q re: q2 nō est verisimile aliquē iactare pecuniā: vt ff. de pba. l. cum de indebito. Sequitur litera, sed cū factū intellige q dicitur hic in exemp. q ponit litera an seruus stipuletur factū a se faciēduꝫ, vt q2 dicis pmittis scribere librū, tūc dicerē idē q in stipulatione dari, vt sine oēs siue personaliter stipuletur acquiret dñis. vt. ff. de ver. obl. l. q d2. sed q2 acquirit seruum sibi factū & nō dñis ac de actione nō acquiret sibi sed dñis, respondeo q2 actione datur ius dñis. licet sit cōtra. ff. de condi. & de. l. qui her. in prin. iura nō cadunt. & ideo eas sibi acquirit. & nō dñis. vt probatur de verb. obl. l. stipulatio ista. Sed in sequēti gl. opponit hic. d2 q factum agere nō acquirit dño seruus cōmunis: q2 quicquid seru⁹ acquirit, dño acquirit. respondeo, dño acquiritur sub conditiōe, quando seru⁹ cōis non est capax. nam tunc, scilicet quādo est capax acquirit sibi. nō dño. vt hic alias dic quod factum sibi acquirit qnātum cōmodum: q2 seruus eundo vel agendo vt stipulatus est, facit vtilitatem domini, si seru⁹ cōis stipuletur dominis suis per propria nomina sibi acquirit pro equalibus partib⁹: si vero p nomina appellatiua. tūc quidē pro parte dominica acquirit, vt d gl. & veruꝫ est. Ad hoc inducebat quidā decretalē que dicit q si mādetur alicui sub nomine officij vt cognoscat de cā tunc reale est rescriptum nō personale. hic em̄ corrigitur in successiōe si aūt mandetur & sub nomine offi cū & sub nomine proprio, certe tunc distinguebat quidā, aut processit nomē officij: vt q2 dicebat epis. Aureli. si dñe tūc erat reale. si vero non pcessit nomen tunc erat reale. si vero processit propriuꝫ nomen tunc est personale. & hic dicebat quod ista iura sic debent intelligi.

De diuisione stipulationum. Rub.

1 Stipulatio quare iudicialis dicatur.
2 Stipulatio quare dicatur communis.
3 Stipulatio de rato dicitur communis, & qualiter intelligatur.
4 Stipulationes pretorie an habeant terminatum tractatum.

Stipulationum alie &c.

Hic ergo ponit quadrimēbris diuisio, nā alie ptorie alie iudiciales. alie &c. Sꝫ opponit d hoc q ptoria ponit hic vt species disticta a iudiciali cū sub ptorijs cōtineātur iudiciales: vt ff. de pto. sti. l. ij. Itē opponitur q hic ponitur qudrimembris diuisio stipulationum: vt ff. de preto. sti p. l. j. non ponitur nisi trimembris. Ad illud vltimum responde nam hic diuiditur stipulatio in sua gñralitate & iō non est mir℞ si habeat quatuor species & in l. 3ria sole pretorie diuiduntur: iō non est mir℞ si in tot mēbra nō diuidātur. Ad primum arg. sic respondent glo. & dicunt q sumitur hic ptoria stipulatio stricte, puta ea q pretor inducit, & in hoc bñ dicunt & p qua iterponēda iudex principalis aditur & ponūt exemplum domus tua minatur ruinaꝫ domui mee, ego principaliter venio ad balliuū vt faciat mihi cauere de dam. infec. ff. de dam. infecto. l. pretor. sed pone q ego veniā ob aliam causam: vt forte castentādi balliuuꝫ, & domum petere mihi caueri. & hoc fallit qd principaliter iudex ad hoc ipsum nō aditur. Sed rūdet q lꝫ ob aliā cām, non propter hoc minus debeo dicere qui iudex principaliter aditur, id est pōt adiri, bene referunt se ad vtilitateꝫ: & ppter hoc licet non fiat semper, tamen vtilis est aditio faciendi. sic em̄ d2 actio. l. Aquil. pena propter vtilitatem, non q2 semp sit penalis: vt instit. ad. l. Aquil. §. his aūt verbis. in ff. aūt sumitur largius pretoria etiā a quocunque fuerit introducta dummodo possit exigi ab initio, & hoc propter approbationeꝫ, vñ nō est miruꝫ si pretoria supponitur tanq̄ species distincta a iudiciali. Sꝫ opponitur ad hoc quod dictum est, scꝫ quod cautio ptoria in ff. posita ab initio exigit, nā cauere de rato est pretoria imposita, & tamē ab initio non exigitur. Ad hoc respondet, naꝫ quod dictuꝫ est quod cautio ptoria exigitur ab initio intelligit ab initio non precessisse. tñ cogitur cōsecutiue, hoc est sine lite cōsequi quod intēdit hic, vꝫ agere pro alio, sic ergo vides q pretoria stipulatio sumitur pro omni eo quod exigitur ab initio. ff. rem ra. habe. l.
1 interdū. † Sꝫ qualiter ponitur iudicialis stipulatio: hic dicit litera qd a iudice dicit, p eodeꝫ dicitur qd a iudicio, & ita deberet vocari iudicialis: & interponit ista stipulatio sicut iudiciū & sñia sit lata. Ista ergo respicit iudiciū: vt est stipulatio iudicatū solui sed ista que est dicta a iudice: vt est illa de qua litera fecit mētionē nō respicit iudiciū, vt potes videre exēpla in l. allegata hic in gl. Sꝫ dicas q2 cautio de rato que vocatur cautiōalis nō dicit iudicialis cū ea ꝯfirmat sñiaꝫ absolutoriā. Et ꝑpter hoc dicitur iudicialis sicut stipulatio iudicatū solui, que cōfirmat sñiam cōdemnatoriam, & propter hoc dicitur iudicialis: de illa de rato que vocātur cautiōalis nō dicit iudicialis cā caueat. Rñdeo iudicatū solui omni casu respicit iudiciū, sed cautio de rato interdū interponit extra iudiciū: vt ff. rē ra. ha. interdū, pp hoc nō dicit iudicialis cuꝫ se variet. ac iudicatū solui nō se variat a iudicio, & ppter hoc dicitur iudicialis. Uel dicit qd cautio de rato nō sēper firmat iudiciū, imo dñs si velit pōt agere nō obstāte cautiōe licet agatur ad interesse circa falsum pcuratoreꝫ: vt C. de proc. l. lꝫ. ac stipulatio iudicatum solui semp firmat rem iudicatā, licet reus millesies veniret ꝯ, tamē iudicatū soluetur ab eo q promittit iudicatuꝫ solui. Cōmunis dicit gl. dicitur stipulatio per abnegationē, sed certe hoc nō dicit litera, nō pretorie tantū, sed gl.
2 † voluit dicere quod cōmunis ideo dicitur quod participat naturā iudicialis & pretorie vel de seruo ꝓsequendo. gl. ponit exēplum sic. Tu abstulisti mihi seruū p metū, deinde condemnatus es mihi restituere, sed seruus ille fugit: certe tu debes cauere de eo restituēdo. cū ad te puenerit. ff. de condi. ob cau. l. pecu. man. Alia lex dicit. qd debet pstare cautionē si inueniat. ff. de edili. edi. l. redhibere. §. vltimo. Mero pretoris officio, mero exponit gl. ita qd nō iudicis. Sꝫ nūquid ipse ptor est iudex? Certe cōstat q sic. & pp hoc itelligit gl. q dicit nō iudicis, verū est alteri⁹. vel forte gl. itelligit ptoris. scꝫ mortui. & viui. Aedilitie stipulatiōes cōtinent in ptorijs, nā cū ipsi ediles sunt ex pretorib⁹, nō est miruꝫ cū inuentiōe sint pretorie. §. de iure naturali. §. vlti. Cōuētionales. De istis nō posuit exēpluꝫ, ppter multitudinē. Et sic fertur: qd inopē me copia fecit sed qua causa edictuꝫ ediliuꝫ nō dicit q sit cauendum & morib⁹ & vitijs sed in l. postea in eo tñ bene continetur. ff. de edil. edic. l. vēditor. Certe imo lex dicit q illa cautio pcipitur interponi ab edilib⁹. ff. de euictio. l. si qs in hoc. Sꝫ dices q ad edilib⁹, scꝫ in edicto, sed certe si ipsi essent ptores, bñ tacerēt iura nihil in edictis suis inueni me legisse. sed dic de homine vēdito loqtur, p q cauetur p edictū edi. vel vt in eadē. l. q2 qd dicitur, sed p alijs cauetur p l. positā in edicto. gl. querit quādo habebim⁹ notitiā pretoria℞ & iudicialum. Et dic qd hec est notitia: q2 pretorie sunt que a pretorib⁹ sunt introducte: & iudiciales sunt que a iure cōsultis alijs sunt introducte. Et ve℞ credo sꝫ nō pbatur bene quod sint iudiciales, q2 a iure cōsultis fuerūt introducte: q2 plures fuerūt iure cōsulti, q2 nō fuerūt iudices. Itē gl. dicit aliā notitiā, q pretorie sunt ppter quas iudex principaliter aditur, sꝫ iudiciales quādo ob aliā reꝫ principalit petitā: Sed certe ista doctrina nō est bona. nam pōt esse quod nō pretoria iudex principaliter aditur ob hoc ipsū, & potest esse qd nō: & sic nō est bona doctrina. Et primo vide exemplū quo p pretoria interponēda iudex principaliter nō aditur ob hoc ipsum: vt potes videre materialiter si cōtrahas cū Titio: & p eo ali⁹ interueniat defendēdo debet cauere iudicatū solui, & tñ pro ista interponēda nō adiri iudicē principaliter, imo debitū Titij. Item p iudiciali interponēda principaliter aditur iudex: Titius debet tibi decē sub cōditiōe: vel in dieꝫ, & pone qd ipse dissipet bona et ita timetur labi facultatib⁹ certe in casu isto adit iudicē vt faciat tibi caueri d soluēdo adueniēte die vel cōditiōe. Certe hic vides qd principaliter iudex ob hoc ipsuꝫ adit, intellige vel pōt adiri: vt referas ad habilitatē & d. intelligi gl. aditur in ptoria stipulatiōe. Et si tot⁹ mūdus iurasset, nō posset inueniri differētia inter istā cautionē & pretoriā illa de soluēdo legato adueniente die vel cōditiōe. ff. vt le. no. ca. vñ qua ratiōe dicit gl. principaliter adiri iudicē ob hoc ipsuꝫ, eadē ratiōe in ista iudiciali cū qua ad hoc nō posset reperiri diuersitas inter istam & aliam: dico adiri iudicem principaliter ob hoc ipsuꝫ, & de hoc habes exemplū. ff. de iudi. l. in oibus. ergo nō est bona doctrina vel notitia inter pretorias & iudiciales, q2 p pretoria interponēda iudex aditur principaliter ob hoc ipsuꝫ & incidēter. nā pone quod iudex ob aliam causam pricipaliter adit, & incidēter petitur interponi pretoria cau

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN